

13. Garderoba Ludwika Solskiego

Zajrzyjmy do dawnej garderoby Ludwika Solskiego, aktora, reżysera oraz dyrektora teatru im. J. Słowackiego w latach 1905–1913. Ludwik Solski żył prawie sto lat – urodził się w roku 1855, zmarł w 1954. Z Teatrem im. Słowackiego był na stałe związany od początku jego działalności. W czasie pierwszej wojny światowej i w okresie międzywojennym wielokrotnie występował i reżyserował w Krakowie gościnnie, a od 1945 roku aż do śmierci znów był związany z Teatrem Słowackiego. Zagrał w swoim długim życiu ponad tysiąc ról. Był jednym z najwybitniejszych aktorów w dziejach polskiej kultury.

Garderoba Ludwika Solskiego to niewielkie pomieszczenie znajdujące się na parterze teatru, z prawej strony widowni. Liczy około 5 [pięciu] metrów długości i 3,5 [trzech i pół] metra szerokości. Ściany garderoby są pomalowane na jasnobezowy kolor. Pokój oświetlają dwa niewielkie okna znajdujące się naprzeciw drzwi.

Solski spędzał w swojej garderobie długie godziny. Na przełomie XIX i XX wieku przyjmował tu gości – artystów tworzących krakowską bohemę, czyli środowisko artystyczne. Niektórzy z nich pozostawili na ścianach freski przedstawiające artystę, a także autoportrety i portrety, dedykacje, nuty, zabawne wierszyki. Do dziś zachowały się jedynie freski zdobiące ścianę po prawej stronie od wejścia oraz fragmenty fresków na sąsiadujących ścianach. Dominują w nich ciemne beże i różne odcienie brązu.

Dawni aktorzy wciąż tu jakby są, śmieją się, gawędzą... Portrety i karykatury przedstawiają wybitnych aktorów, którzy przez lata grali na scenie Teatru Słowackiego, a także literatów i krytyków teatralnych. Odnajdziemy tu między innymi wizerunki pierwszego dyrektora teatru Mieczysława Pawlikowskiego czy Heleny Modrzejewskiej – gwiazdy polskiej i amerykańskiej. Kilka portretów ukazuje samego Solskiego prywatnie i w odgrywanych rolach. Patrzy na nas jako sędzieja Dogberry z komedii Szekspira *Wiele hałasu o nic*, w innym miejscu wciela się w Starego Wiarusa z *Warszawianki* Stanisława Wyspiańskiego albo Chudogęby z *Wieczoru Trzech Króli* Szekspira.

Ściany garderoby zdobią też inne freski: znajdziemy tu portret bronowickiego chłopca autorstwa Włodzimierza Tetmajera uwiecznionego w *Weselu* jako Gospodarz oraz wychudłego konia namalowanego przez Wojciecha Kossaka, czołowego reprezentanta nurtu malarstwa historycznego i batalistycznego, który bezbłędnie malował sylwetki koni. Malując ślaniającą się na nogach szkapę, artysta zażartował ze swojej specjalizacji.

Na ścianach garderoby odnajdziemy jeszcze coś. Są to autografy, które stanowią ciekawą tradycję związaną z garderobą Solskiego. Odwiedzający teatr znamienici goście i artyści do dziś składają na ścianach pomieszczenia swoje podpisy. Podpisali się tu m.in. malarze Jan Lebenstein i Jerzy Nowosielski, słynny francuski mim – artysta pantomimy Marcel Marceau [marsel marso, akcent na 'el' oraz 'o'], kompozytor muzyki współczesnej Krzysztof Penderecki, polscy poeci – nobliści Czesław Miłosz i Wisława Szymborska, wybitny aktor Gustaw Holoubek, Lech Wałęsa i wielu innych.

Dawne drzwi garderoby ze zdobieniami autorstwa Stanisława Wyspiańskiego znajdują się obecnie w Muzeum Miasta Krakowa.

Audiodeskrypcja: Anita Fidyka, Fundacja Siódmy Zmysł. Konsultacja merytoryczna: Diana Poskuta. Czytał Tomasz Wysocki – aktor Teatru Słowackiego.